

for bør både virksomheder og idrætsorganisationer m.fl. have de allerbedste værktøjer i kampen mod det her svineri, som foregår. Det tror vi på at det her beslutningsforslag kan gøre.

Så skylder jeg egentlig at sige noget, som jeg skulle have startet med, og det er, at grunden til, at jeg står her i dag, er, at vores ordfører på området, hr. Peter Skaarup, ikke kan være til stede. Men nu er det sagt.

Sonja Albrink (CD):

Med dette her forslag ønsker forslagsstillerne at give de frivillige børne- og ungdomsorganisationer mulighed for bedre at kunne opfange pædofile, forinden en eventuel børnemishandler optages i organisationen. Det er absolut et meget aktuelt og relevant emne, hvilket jo også understreges af, at justitsministeren så sent som i sidste uge tilkendegav, at der er behov for at justere de gældende regler for registrering af disse særlig modbydelige forbrydelser.

I CD er vi klart enige med forslagsstillerne i, at straffeattester er ét middel blandt mange, som er anvendelige i et forsøg på at sortere pædofile fra i forbindelse med ansættelser til stillinger eller hverv, hvor man beskæftiger sig med børn. Men straffeattester må ikke være en sovepude. Ikke alle pædofile er rent faktisk dømt for noget kriminelt. Straffeattester bør således kun være en del af den samlede ansættelsesprocedure, og lederne i de frivillige organisationer og i øvrigt alle andre, som beskæftiger sig med ansættelse til stillinger, som indebærer omgang med børn, har derfor et meget stort ansvar for at udvikle nogle procedurer til at imødegå disse problemstillinger.

Der er dog én ting, man ikke må glemme, og det er, at personer, som er dømt og straffet, rent faktisk har et krav på igen at blive en del af samfundet. Derfor bør langvarige registreringer, som ydermere gøres tilgængelige for andre end myndighederne, absolut høre til undtagelserne og kun i relation til de allervorste forbrydelser. Her hører misbrug af børn da absolut til, men det kræver, at lovgivningen og det øvrige regelsæt er tilstrækkeligt præcise.

Det er her, jeg synes, at forslaget måske er lidt upræcist. For i sin udformning lægger det jo alene op til en ligestilling af private foreninger med offentlige myndigheder. I bemærkningerne er der ganske vist nogle retningslinjer for, hvor man vil hen med forslaget, men vi mener i CD, at det bør være mere specifikt. Det bør klart fremgå, hvem der kan blive omfattet af de skær-

pede regler, hvor længe de vil være omfattet, og især nøjagtig hvilke typer forbrydelser de skal have begået. En henvisning som den i bemærkningerne til straffelovens sædelighedskapitel er ikke tilstrækkeligt.

Det bør derimod klart fremgå, at der er tale om sager om misbrug af børn, for det er vel næppe forslagsstillerens mening, at personer, der på grund af en dumhed eller ungdommelig kådhed er blevet straffet for vindueskiggeri efter straffelovens § 232, for tid og evighed skal være forhindret i at søge visse nye job.

I CD er vi positive over for ethvert udspil, som har til formål at beskytte børn, men som justitsministeren også sagde, er ministeren i gang med et udkast til en bekendtgørelse, som er langt mere specifik end dette beslutningsforslag. Jeg synes, det vil være relevant at tage udgangspunkt i justitsministerens udkast i forbindelse med det videre arbejde med dette her forslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Ingen herinde er jo uenig i, at disse forbrydelser, som vi taler om her, er uforståelige og forfærdelige, at de på alle måder skal bekæmpes, og at man skal undgå, at der er folk, der bliver fristet til at begå dem. Det er svært at komme med noget nyt og så tilføje noget, som de øvrige ordførere ikke har sagt her.

Jeg synes, det er vigtigt at sige tak til Det Konservative Folkeparti, fordi de har fremsat forslaget, men også tak til justitsministeren, fordi justitsministeren har udarbejdet et udkast til en ny bekendtgørelse, som i meget høj grad tager højde for nøjagtig det samme som dette her beslutningsforslag.

Jeg synes, det er vigtigt at se på netop de muligheder og de begrænsninger, der ligger i det instrument, som et kriminalregister er.

Jeg tror, det var fru Sandy Brinck, der sagde, at det vil kunne virke forebyggende, fordi personer, som ved, at de står i registeret, naturligvis ikke vil søge job, hvor de kan risikere at blive spurgt, om de har noget imod, at man kigger i Det Centrale Kriminalregister. Det vil selvfølgelig i sig selv betyde, at man måske får en mindre frekvens af denne type forbrydelser.

Den anden bemærkning, jeg gerne vil hæfte mig ved, var det, fru Anne Bastrup sagde om begrænsningerne i det her beslutningsforslag. Det er jo fuldstændig rigtigt, at de personer, som har pædofile tilbøjeligheder, men som ikke er dømt, naturligvis ikke kommer til at stå i Kriminalregisteret.